

Тазкия дарслари (153-дарс). Яхши ва ёмон бидъат

ТАЗКИЯ
153-ДАРС

Шайх Муҳаммад Содиқ Муҳаммад Юсуф роҳимаҳуллоҳнинг «Тасаввуф ҳақида тасаввур», «Рухий тарбия» 1-2-3-жузи ва «Хислатли ҳикматлар шарҳи» 1-2-3-4-5-жузи китоблари асосида бериб борилади. Мавзуларнинг тўлиқ матни билан танишиш учун китобнинг ўзига мурожаат этиш тавсия этилади.

17:00 / 11.09.2021 3200

Бидъатнинг мазкур беш қисмга тақсимланишига далиллар ҳам келтирганлар:

هَلْ لِي صِلَةٍ إِلَى هَلْ لِي لُؤْسٍ رَلَاقٍ : لَقُؤْنُ عُهُلَلِ يَضْرِبُ هَلْ لِي دَبْعٍ نَبْرِي رَجْ نَعْبُتُكَ هَدَّعَبْ أَوْبَلْ مُعَفَّةً نَسَحَ ءُؤْسِ مَالِ سِإِلِ يَفَّ نَسْ نَمَ : مَلِسْ وَ هَلْ يَفَّ نَسْ نَمَ وَ ءُؤَيْشْ مَوْرُؤْجُؤْ نَمَ صُقُنِي الْوَأَوْبَلْ مَعْ نَمَ رَجْ أَلْشُمُ هَلْ أَوْبَلْ مَعْ نَمَ رَزُو لْشُمُ هَلْ عِبْتُكَ هَدَّعَبْ أَوْبَلْ مُعَفَّةً ءُؤَيْسِ ءُؤْسِ مَالِ سِإِلِ أَوْ مَلِسْ مْ هَاوَرُ . «ءُؤَيْشْ مَوْرَاؤُؤْؤْ نَمَ صُقُنِي الْوَأَوْ

1. Жарир ибн Абдуллоҳ розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Ким Исломда гўзал суннат пайдо қилса ва ундан кейин ўша суннатга амал қилинса, унга ўшанга амал қилганлар ажрига ўхшаш ажр, уларнинг ажридан бирор нарса ноқис қилинмаган ҳолда ёзилиб туради.

Ким Исломда бир ёмон суннат пайдо қилса ва ундан кейин ўша суннатга амал қилинса, унга ўша амал қилганлар гуноҳига ўхшаш гуноҳ, уларнинг гуноҳларидан бирор нарса ноқис қилинмаган ҳолда ёзилиб туради», дедилар».

Муслим ривоят қилган.

نُبِّ رَمْعَ عَمُ تُجَحَّ رَحَ : لِقَاقُ هُنَّ أَعْنَهُ هَلْ لِي ضَرَّ يَرِاقُ لِي نُبِّ نَمَّ حَرِّ لِي دُبَّ عَنُ
يَلَّصِي نَوُقَرَفَتُمْ عَزَوَا سُانِ لِي إِذِ افَّ يَخُوسَمُ لِي لِي إِضْمَرُ يَفِ بِاطْخُ لِي
رَمْعَ لِقَاقُ طَهْرُ لِي وَتَالَصَبِ يَلَّصِي فِ لُجَرِّ لِي يَلَّصِي وَوَسْفَنُ لُجَرِّ لِي
مُهَمَّ حَفُ : لَتَمَّ أَنْ كَلَّ يَحِ اَوَّ يَرِاقُ يَلَّصِي عَءَالُوهُ تُعَمَّ حُ وُلَّ يَنَارُ لِي يَنِّ هَلْ لِي
نَوُلَّصِي سُانِ لِي اَوَّ يَرِاقُ يَلَّصِي عَءَالُوهُ تُعَمَّ حُ مَثُ : لِقَاقُ يَبْعُ كَ نُبِّ يَبُّ أَلَّصِي
لُصْفَا أَهْنَعُ نَوْمَانَتِ يَتَّ لِي اَوَّ يَرِاقُ يَلَّصِي عَءَالُوهُ تُعَمَّ حُ مَثُ : لِقَاقُ يَبْعُ كَ نُبِّ يَبُّ أَلَّصِي
هُ اَوَّ يَرِاقُ يَلَّصِي عَءَالُوهُ تُعَمَّ حُ مَثُ : لِقَاقُ يَبْعُ كَ نُبِّ يَبُّ أَلَّصِي

2. Абдурроҳман ибн ал-Қорий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Умар ибн Хаттоб розияллоҳу анҳу билан Рамазон кечаларининг бирида масжидга чиқдим. Қарасак, одамлар гуруҳ-гуруҳ билан тарқоқ ҳолларида: кимдир ўзи намоз ўқимоқда, кимдир намоз ўқиса, бир неча киши унга иқтидо қилмоқда. Шунда Умар:

«Аллоҳга қасам, менимча, анавиларни бир қори(орти)га жамласам яхши бўлади», деди.

Сўнгра уларни Убай ибн Каъбнинг ортидан жамлади. Кейин, бошқа бир кечада мен яна у билан чиққанимда одамлар қориларга иқтидо қилиб намоз ўқишар эди.

«Бу қандай ҳам яхши бидъат. Қоим бўлган пайтларидан кўра ухлаб ётган пайтлари(да ибодат қилишлари) афзал», деди ҳазрати Умар.

Кечанинг охирида, демоқчи. Одамлар кечанинг аввалида қоим бўлишар эди».

Молик ривоят қилган.

نُبِّ هَلْ لِي دُبَّ عَمُ تُجَحَّ رَحَ : لِقَاقُ هُنَّ أَعْنَهُ هَلْ لِي ضَرَّ يَرِاقُ لِي نُبِّ نَمَّ حَرِّ لِي دُبَّ عَنُ
يَلَّصِي نَوُقَرَفَتُمْ عَزَوَا سُانِ لِي إِذِ افَّ يَخُوسَمُ لِي لِي إِضْمَرُ يَفِ بِاطْخُ لِي
رَمْعَ لِقَاقُ طَهْرُ لِي وَتَالَصَبِ يَلَّصِي فِ لُجَرِّ لِي يَلَّصِي وَوَسْفَنُ لُجَرِّ لِي
مُهَمَّ حَفُ : لَتَمَّ أَنْ كَلَّ يَحِ اَوَّ يَرِاقُ يَلَّصِي عَءَالُوهُ تُعَمَّ حُ وُلَّ يَنَارُ لِي يَنِّ هَلْ لِي
نَوُلَّصِي سُانِ لِي اَوَّ يَرِاقُ يَلَّصِي عَءَالُوهُ تُعَمَّ حُ مَثُ : لِقَاقُ يَبْعُ كَ نُبِّ يَبُّ أَلَّصِي
لُصْفَا أَهْنَعُ نَوْمَانَتِ يَتَّ لِي اَوَّ يَرِاقُ يَلَّصِي عَءَالُوهُ تُعَمَّ حُ مَثُ : لِقَاقُ يَبْعُ كَ نُبِّ يَبُّ أَلَّصِي

3. Мужоҳиддан ривоят қилинади:

«Урва ибн Зубайр билан бирга масжидга кирдик. Қарасак, Абдуллоҳ ибн Умар Оиша розияллоҳу анҳонинг ҳужраси олдида ўтирган экан. Одамлар бўлса жамоат бўлиб зуҳо намози ўқимоқдалар. Биз уларнинг намози ҳақида сўраган эдик, «Бидъат», деди».

Муслим ва Аҳмад ривоят қилишган.

Кўпчилик мазкур таърифга биноан, бидъатни иккига тақсимлаб қўя қоладилар ва «Бидъат икки хил: яхши ва ёмон бидъат», дейдилар.

Иккинчи йўналишдаги уламолар – имом Молик, Шотибий, Туртиший, ҳанафийлардан имом Шумунний ва Айний, шофеъийлардан Байҳақий, Ибн Ҳажар Асқалоний ва Ибн Ҳажар Ҳайсамий, ҳанбалийлардан Ибн Ражаб ва Ибн Таймияларнинг фикрича, бидъатнинг барчаси – ибодатдагиси ҳам, одатдагиси ҳам залолатдир.

«Рухий тарбия» китоби асосида тайёрланди